

delse af Lovforslag til Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Ejendom m. m. ere Kammerherre, Hofjægmester C. J. F. Greve Ahlefeldt-Laurvig, Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmænd, til Grevskabet Langeland og Hans Ekscellence Gehejmekonferensraad, Kammerherre, Hofjægmester K. T. T. O. Baron Reedtz-Thott, Storkors af Dannebrog, Dannebrogsmænd p. p., til Baroniet Gaunø ved de nys stedfundne Valg af Medlemmer af Landstinget ophørte at have Sæde i Rigsdagen og som Følge deraf i Henhold til Lovens § 2 afgaaede som Medlemmer af Kommissionen.

I Anledning heraf skal jeg anmode Hr. Formanden om at foranledige, at der i Forbindelse med det i Justitsministeriets Skrivelse af 23. Juli d. A. ommeldte Suppleringsvalg af Landstinget foretages Valg blandt Tingets Medlemmer af 2 nye Medlemmer af den nævnte Kommission i de afgaaedes Sted, idet jeg ikke skal undlade at tilføje, at Kommissionens Formand har anmodet om, at Valget maa blive truffet snarest bejljgt.

Bilow.

Chr. Lundbye,
Fm.

Til Formanden i Landstinget.

Som det fremgaar af denne Skrivelse, har Justitsministeriet allerede den 23. Juli d. A. anmodet om Foretagelse af et Suppleringsvalg af et Medlem til denne Kommission, nemlig i Stedet for Professor Matzen. Der vil saaledes være at foretage Valg af 3 Medlemmer til Kommissionen, og dette Valg vil blive sat paa Dagsordenen for Tingets næste Møde.

Jeg giver derefter Ordet til Indenrigsministeren for at fremsætte to i Gaar anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Forslag til Lov om Meddelelse af Indfødsret omfatter i Aar 626 Personer. Det er 80 Personer mere end det i Fjor vedtagne Lovforslag og 162 mere end det Aaret i Forvejen vedtagne, saa det vil ses, at der stadig er en Stigning, noget, som for saa vidt er glædeligt, som det er et Vidnesbyrd om, at Udlændinge synes godt om at være her i Landet. Af disse 626 Personer, som det her foreslaas at give Indfødsret, ere 130 Kvinder. I 71 Tilfælde ere begge Forældrene danske, i 29 Tilfælde er den ene danskfødt. Det er som sæd-

vanlig saaledes, at det store Tal af de Personer, som der søges udvirket Hjemmel til at give Indfødsret, er født i Sverige, ca. 400, eller nøjagtigt 397. Dernæst kommer Sønderjylland med det største Tal, idet 102 af de 626 Personer ere fødte i Sønderjylland. Saa er der 66, der ere fødte i Tyskland, det egentlige Tyskland, om man saa vil. 18 ere fødte i Norge, 14 i de nordamerikanske Fristater, 10 i Holsten, og de øvrige ere fordelt med en enkelt eller et Par paa de øvrige europæiske Lande. — Med Hensyn til de paa-gældendes Alder er det ogsaa som sædvanligt saaledes, at det store Tal kommer, naar de paa-gældende ere oppe imod de Halvthundrede. At dette har en vis Forbindelse med Retten til at faa Alderdoms-understøttelse, er noget, man kan sige sig selv. Der er i Aar 156 i Alderen mellem 40 og 50 Aar paa det her foreliggende Lovforslag, 131 mellem 30 og 40, 109 mellem 50 og 60, 108 mellem 15 og 30, 87 mellem 60 og 70 og 27 over 70 og endelig 8 under 15 Aar.

Lovforslaget er affattet i Overensstemmelse med den Praksis, der i de senere Aar er godkendt af begge Rigsdagens Ting, og jeg finder ingen Anledning til at komme nærmere ind herpaa, da Tinget jo er bekendt med den Praksis, der i saa Henseende er fulgt. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Det næste Forslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, er Forslag til Lov om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke. Dette Lovforslag forelægges i den Skikkelse, hvori det i Fjor blev vedtaget af Folketinget og henimod Samlingens Slutning oversendt til dette Ting. Forslaget var her Genstand for en første Behandling og blev henvist til et Udvalg. Dette skete, som sagt, henimod Samlingens Slutning, og allerede under Sagens første Behandling her i Tinget blev det af ærede Medlemmer, som havde Ordet, udtalt, at man paa Grund af det sene Tidspunkt, hvorpaa Lovforslaget var naaet her til Tinget, selvfølgelig ikke kunde vente, at denne Sag, hvorom der ogsaa i dette Ting var ret afvigende Anskuelse, kunde naa frem til Gennemførelse i den efter al Sandsynlighed meget korte Tid, der var tilbage af Rigsdagssamlingen. Jeg har da baade efter almindelig Coutume og efter, hvad man i Almindelighed maa anse for mest fremmende for Sagen, ment det rigtigst at forelægge Lovforslaget i den Skikkelse,